

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2620201814
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2620201814.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Terézia Mecelová, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, so sídlom Vajanského 17, 905 01 Senica, dieťa rodičov - matka: Ing. E. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. U. H. XXX, XXX XX M. U. H. a otec: Ing. H. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXXX/XH, XXX XX R., zastúpený: JUDr. Tatiana Dlhošová, advokátka so sídlom Nobelova 34, 820 06 Bratislava, IČO: 31 803 954, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca maloletého proti uzneseniu Okresného súdu Senica č. k. 3P/32/2020-62 zo dňa 29. júla 2020, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Uznesenie po citovaní § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1, Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) vecne odôvodnil tým, že zmyslom neodkladných opatrení v konaniach o starostlivosti o maloleté deti je predovšetkým ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia ich zdravia, výchovy alebo výživy. Neodkladné opatrenia upravujú nielen faktické pomery účastníkov, ale upravujú aj právne pomery, i keď len dočasne. Súd musí v konaní predovšetkým skúmať, či je nárok navrhovateľa osvedčený, tiež je potrebné skúmať, či je neodkladné opatrenie potrebné, teda posudzuje naliehavosť situácie. Súd sa pritom opiera o výsledky urýchleného zisťovania.

2. Súd preskúmal návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia a dospel k záveru, že tomuto návrhu nie je možné vyhovieť. Otec sa podaným návrhom domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd nahradil súhlas matky so štúdiom maloletého v 2. ročníku na Základnej škole D. G., N. XX, R. v školskom roku 2020/2021, nahradil súhlas matky na podpísanie prihlášky na prijatie maloletého do školy a uložil matke zabezpečiť nástup a plnenie školskej dochádzky maloletým z dôvodu, že maloletý nie je prihlásený na plnenie povinnej školskej dochádzky v žiadnej základnej škole v Slovenskej republike. Z obsahu podaného návrhu a pripojených listín mal súd osvedčené, že rodičia nie sú schopní dohodnúť sa na forme plnenia povinnej školskej dochádzky maloletého, no vzhľadom na charakter a povahu navrhovaného neodkladného opatrenia ako i skutočnosť, že aj matka maloletého sa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 11P/18/2020 domáha taktiež nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd nahradil zase naopak súhlas otca s individuálnym vzdelávaním maloletého, má súd za to, že vo veci nie je možné rozhodnúť len na podklade ocom tvrdených skutočností. Nahradenie súhlasu matky v tomto prípade predstavuje závažný zásah do práv rodiča, ako i do práv dieťaťa, a preto je potrebné vo veci vykonať riadne dokazovanie, čo však nie je možné v rámci rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a preto súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

3. Súd rozhodol o náhrade trov konania v zmysle ustanovenia § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, teda v zmysle zásady, že každý z účastníkov si sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie otec prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodu, že súd prvostupňovým rozhodnutím návrh nesprávne právne aj vecne posúdil. Otec poukazuje na ustanovenie § 35 Zákona o rodine upravujúce rozhodovanie súdu pri nezhode rodičov o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, ktorými sú okrem iného aj výber školského zariadenia a analogicky aj forma výuky. V prípade takejto zistenej nezahody rodičov je neprípustné ponechať bez úpravy súdom stav, ktorý umožňuje svojvoľné rozhodovanie o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností len jedným z nich, ako to urobila matka, ktorá rozhodla o individuálnom vzdelávaní maloletého a zároveň rozhodla o štúdiu maloletého G. v Základnej škole v V., ČR.

5. Ak je medzi rodičmi nezhoda vo veci zápisu dieťaťa do školy, tak riaditeľ školy má povinnosť odmietnuť dieťa zapísať do školy a rodičia sa musia vo veci zápisu dieťaťa do školy (i) dohodnúť, alebo (ii) sa obrátiť na súd podľa § 35 Zákona o rodine. Preto zákonný rámec pre rozhodnutie súdu je daný, keďže bol daný návrh jedným z rodičov, tu otcom a konanie trvá. Má za to, že nezhodu medzi rodičmi možno odstrániť len tak, že bude súdom výslovne rozhodnuté, v ktorej škole dieťa bude vykonávať školskú dochádzku a určený spôsob výuky.

6. Otec poukazuje na to, že sa nemožno stotožniť celkom s konštatovaním súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia o návrhoch rodičov. Je pravdou, že obidva návrhy matky aj otca sa týkajú vzdelávania maloletého G. T., je pravda, že obaja rodičia žiadali rozhodovať v konaní o nariadení neodkladného opatrenia, kde sa dokazovanie nevykonáva, resp. vykonáva najmä posúdením predložených listinných dôkazov, osvedčujúcich ohrozenie práva a nárok.

7. Avšak, kým matka žiada rozhodnúť o individuálnom vzdelávaní G. v konaní 11P/18/2020, otec žiada ochranu pre právo dieťaťa zúčastňovať sa na všeobecnej výuke v spádovej škole, ktorý nárok dieťaťa právo na vzdelanie takýmto spôsobom vyplýva priamo zo zákona.

8. Určenie povinnosti ako to otec žiada nepotrebuje dohodu rodičov, vyplýva zo zákona a je v medziach zákona, preto dokazovanie a rozhodovanie o tom nie je porovnateľné s návrhom matky, ktorá žiada osobitný spôsob výuky pre G.. Otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzal zo zákonného predpokladu - školského zákona, ktorý vyžaduje, aby dieťa plnilo povinnosť školskej dochádzky dennou prezenčnou výukou v spádovej škole, ak nie je iná dohoda rodičov, pričom v tomto konaní bolo preukázané, že takáto iná dohoda rodičov nie je. Rozhodnutie súdu je možné vydať ako dočasné rozhodnutie na jeden školský rok 2020/2021 ako žiadal otec, alebo ako dočasné rozhodnutie do rozhodnutia vo veci samej do času, kým nebude rozhodnuté právoplatne rozsudkom vo veci samej.

9. Otec má za to, že doteraz súdu bolo preukázané, že nebolo vydané riadne rozhodnutie riaditeľa základnej školy, ktorým by bolo rozhodnuté o individuálnom vzdelávaní voči maloletému G.. Otec takéto rozhodnutie nemá, nebolo mu nikdy doručené. Rozhodnutie vydané riaditeľkou ZŠ v N. O. o individuálnom vzdelávaní maloletého G. bolo zrušené v správnom konaní, čo bolo súdu preukázané. Keďže matka svojvoľne odhlásila maloletého z tejto školy, tak žiadne ďalšie rozhodnutie nebolo vydané, čo je v konaní zistené z písomných dôkazov.

10. Zákon predpokladá plnenie školskej dochádzky maloletými deťmi v základnej škole v SR, pričom pri nezhode rodičov o výbere školy zákon predpokladá, že takéto plnenie bude prebiehať v spádovej škole. Rovnako zákon predpokladá, že spôsob plnenia povinnej školskej dochádzky bude prezenčnou výukou, pokiaľ rozhodnutím riaditeľa základnej školy v správnom konaní (na návrh rodiča so súhlasom druhého rodiča) nebude právoplatne rozhodnuté o individuálnom vzdelávaní žiaka. Preto v zákonom rámci určenia školy a spôsobu výuky otec žiadal nariadiť vzdelávanie pre maloletého G. pre školský rok 2020/2021 rozhodnutím súdu. Zároveň je dôvodné žiadať a možné ustáliť rozhodnutie súdu aj neodkladným opatrením, keďže rozhodnutie má oporu v zákone aj javí sa nevyhnutné z časového hľadiska do 2. septembra 2020 zostáva 15 dní, v čase návrhu otca to bolo 52 dní. Vyhovieť žiadanému návrhu otca sa nevyklučuje s postupom súdu, pokiaľ by súd ustálil, že neodkladné opatrenie by nemalo

charakter rozhodnutia vo veci samej, aby súd uložil súčasne s vydaním neodkladného opatrenia povinnosť otcovi podať návrh vo veci samej v zmysle § 360 ods. 2 CMP alebo začal konanie ex offo vydaním uznesenia o začatí konania v zmysle čl. 5 CMP v spojitosti s § 111 písm. h/ CMP.

11. Napadnuté uznesenie súdu je v rozpore s postupom, podľa ktorého pri zistenej dôvodnosti vedenia konania vo vzťahu k maloletému podľa CMP má súd procesnú povinnosť konať v najlepšom záujme maloletého, a to využiť postup začatia konania z úradnej povinnosti vydaním uznesenia o začatí konania pri zistenej nezhode rodičov alebo mal súd uložiť rodičovi maloletého povinnosť podať návrh vo veci samej.

12. Nemožno súhlasiť, že súd nemôže vykonať dostatočné dokazovanie v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. Pokiaľ súd z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia otca poznal názor otca a z obsahu spisu č. k. 11P/18/2020 (návrh matky) poznal názor matky a ustálil, že má preukázanú nezhodu rodičov, otec má za to, že bol daný dostatočný dôkazný rámec, aby súd rozhodol o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia dočasným rozhodnutím, ktoré ďalej mohlo byť modifikované rozhodnutím vo veci samej, čím by využil predbežný a výlučne zabezpečovací charakter neodkladného opatrenia a upravil v súčasnosti ohrozené práva maloletého - plniť povinnú školskú dochádzku ako to zákon predpokladá prezenčnou výukou v spádovej škole.

13. Otec zdôrazňuje, že také rozhodnutie by potom nebolo definitívnym rozhodnutím, avšak z pohľadu objektívneho rešpektovania najlepšieho záujmu maloletého sa vzhľadom na vzniknutú situáciu v rodine a prístup matky javí ako vôbec jediná možnosť dosiahnuť reparáciu aktuálneho pre maloletého nežiadúceho stavu, ktorého pretrvávanie bez predbežného zásahu v tomto štádiu konania zjavne môže mať pre maloletého z dlhodobého hľadiska ťažko napravitelné negatívne dôsledky - maloletý nechodí do školy, jeho vzdelávanie je zabezpečované matkou, v kvalitatívne pochybnom rozsahu. Maloletý nechodí do školy riadnym spôsobom, hoci bolo preukázané, že socializáciu v škole odporučila aj pedopsychiatrička - ošetrojúca lekárka maloletého MUDr. N. (dôkazy pripojené k návrhu otca). Hoci uvedené riešenie nie je ideálnym riešením pre maloletého z hľadiska dochádzania pre vzdialenosť R. - M. U. H., určite je lepším riešením, ako ponechať vzdelávanie na svojvôľu matky, s nepreskúmaným vzdelávacím garantom, resp. vzdelávanie zabezpečovať v českej škole vzdialenej viac ako 3 hodiny cesty autom od bydliska, v českom jazyku, čo je pre žiaka 2. Ročníka základnej školy s materinským jazykom slovenským, žijúceho trvale v SR, ktorý má národnosť slovenskú, nielen nepochopiteľné, ale v rozpore s jeho záujmami. V konečnom dôsledku aj na základných školách v SR je v odôvodnených prípadoch možné individuálne vzdelávanie žiakov.

14. G. T. ako štátny občan SR, trvalo žijúci v SR, národnosť slovenská má podľa školského zákona č. 245/2008 v platnom znení právo podľa § 12 ods. 2 študovať v slovenskom jazyku. G. T., nar. XX.XX.XXXX podlieha povinnosti školskej dochádzky podľa § 19 ods. 1 školského zákona. Plnenie školskej dochádzky je možné v školách podľa § 20 ods. 1 školského zákona, podľa § 20 ods. 5 školského zákona - v spádovej škole, ak zákonný zástupca pre svoje dieťa nevyberie inú základnú školu. Predpoklad pre prijatie do inej ako spádovej školy je v zmysle zákona o rodine súhlas druhého rodiča. Predpoklad pre prijatie G. T. do inej ako spádovej školy v I. Ročníku do ZŠ N. O. bol splnený, otec súhlasil.

15. Pre zmenu základnej školy matka súhlas otca nežiadala, škola súhlas otca nezisťovala, ani otec takýto súhlas nedal, lebo sám nemohol vedieť, že matka zmenila bez jeho vedomia školu dieťaťu. V dôsledku protiepidemiologických opatrení otec ani nezistil, že takáto situácia nastala, keďže matka s ním vôbec nekomunikuje. Otec nikdy nesúhlasil s individuálnym vzdelávaním maloletého - na diaľku matkou, predovšetkým z dôvodu, že nedochádza k rozvíjaniu sociálnych interakcií maloletého s kamarátmi, nedochádza k vytváraniu návykov súvisiacich s pravidelným režimom dieťaťa v škole, k vzniku a vyvíjaniu vzťahov s kamarátmi, k vývoju kolektívneho uvedomenia a disciplíny, k vývoju správania v skupine.

16. Zo spisu 5P/47/2019 vedenom na OS Senica bola zistená správa Mestského úradu v V., odbor SV/OSPOD, vyplýva, že škola spolupracuje iba s matkou maloletého, potvrdili síce záujem zo strany otca, ale neuviedli, že mu vôbec neodpovedali, naopak tlmočili vyjadrenie matky maloletého, ktorá uviedla, že s otcom maloletého je rozvedená. Tvrdenie matky smerom k OSPOD a škole o rozvode rodičov nie je pravdivé, konanie o rozvod manželstva prebieha na OS Bratislava II, č. k. 27P/158/2015, kde je nariadené psychiatrické vyšetrenie účastníkov súdom na návrh otca, kolízneho opatrovníka aj

odporúčanie pedopsychiatra maloletého a konanie zatiaľ nebolo ukončené. Preto je zrejmé, že aj školu v ČR matka uviedla do omylu pri poskytnutí základných údajov o maloletom a rodinnom prostredí.

17. Akceptáciou napadnutého uznesenia by sa vytvoril právny stav, podľa ktorého by maloletý bol vzdelávaný v režime podľa vôle matky, odporúčajúcemu rozhodnutiu otca a maloletý by nechodil riadne do školy, hoci o jeho individuálnom vzdelávaní nebolo rozhodnuté v správnom konaní, súhlas otca s individuálnym vzdelávaním maloletého nebol nahradený súdom, ani nebolo rozhodnuté súdom o nezhode rodičov o vzdelávaní maloletého, napriek tomu, že bola preukázaná, nebol zohľadnený najlepší záujem maloletého, keď socializáciu maloletého v škole (prezenčné vyučovanie) podporila aj psychiatricka maloletého. Napadnuté uznesenie je arbitrárne a nepresvedčivé, keďže chýba hodnotenie dôkazov, ktoré predložil otec, ani sa nevysporiada s tvrdeniami a dôkazmi, ktoré súd pozná z konania vedeného matkou v č. k. 11P/18/2020, preto v tomto rozsahu chýba v odôvodnení rozhodnutia zrozumiteľné a presvedčivé odôvodnenie, čo je vadou rozhodnutia.

18. S poukazom na vyššie uvedené týmto otec podáva odvolanie v súlade s § 355 ods. 2 a § 357 písm. d) CSP, s poukazom na odvolacie dôvody podľa § 62 CMP, ako je skutkovo a procesne opísané a otec žiada, aby odvolací súd v konaní zrušil napadnuté uznesenie a návrhu otca vyhovel a vydal uznesenie podľa návrhu otca.

19. Pokiaľ odvolací súd prijme záver, že vo veci samej je potrebné viesť samostatné konanie, potom bude dôvodné, aby otcovi uložil uznesením povinnosť podať žalobu s určením, čoho sa má otec domáhať. Ak prvostupňový súd usúdil, že nemožno neodkladným opatrením vec rozhodnúť, potom je nesprávnym rozhodnutím, že neuložil otcovi povinnosť podať žalobu vo veci samej ani nezačal konanie ex officio.

20. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že nakoľko súd skonštatoval, že nahradenie súhlasu matky v tomto prípade predstavuje závažný zásah do práv rodiča, ako i do práv dieťaťa, a preto je potrebné vo veci vykonať riadne dokazovanie, čo však nie je v rámci rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a preto sa prikláňa k rozhodnutiu Okresného súdu Senica.

21. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka maloletého. Uviedla, že uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým súd vyššie popísaný návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, považujem za vecne správne, vychádzajúce zo správneho právneho posúdenia veci a uznesenie vrátane odôvodnenia je podľa jej názoru jednoznačne vydané v súlade s najlepším záujmom maloletého G.. Konanie o rozvod manželstva je vedené na Okresnom súde Bratislava II pod číslom konania 27P/158/2015. Okresný súd Senica Rozsudkom zo dňa 07.09.2017, sp. zn. 1 P/63/2016-413 rozhodol tak, že maloletého G. na čas do rozvodu manželstva zveril do mojej osobnej starostlivosti, otca zaviazal povinnosťou platiť výživné a zároveň upravil styk otca s maloletým. Proti rozsudku obaja rodičia podali odvolanie, pričom v odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde Trnava pod sp. zn. 25CoP/16/2018 rozhodol odvolací súd dňa 13.06.2018 Rozsudkom sp. zn. 25CoP/16/2018 - 576 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti zverenia maloletého (napadnutej odvolaním zo strany otca) a v časti určenia výšky výživného (napadnutej odvolaním zo strany otca) potvrdil a v časti úpravy styku s maloletým rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

22. Otec v priebehu posledných viac ako štyroch rokov svojím konaním opakovane porušuje záujem maloletého, a to hrubým a závažným spôsobom. Okrem toho podáva otec neustále súdne návrhy, ktorými žiada, aby bol maloletý zverený do jeho osobnej starostlivosti, a to i napriek tomu, že maloletý sa s ním odmieta čo i len stretnúť, keďže má z neho strach. Najnovšie sa otec návrhom podaným Okresnému súde Senica, č. k. 5P/47/2019, opäť domáha zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti. V prvom rade chce poukázať na skutočnosť, ktorá je preukázaná z viacerých konaní na OS Senica, že zdravotný stav G. je neuspokojivý, opakovane nemá od lekárov odporúčené zaradenie do kolektívu a naopak má od viacerých ošetrojúcich lekárov dôrazne odporúčené individuálne vzdelávanie. Zdravotné ťažkosti maloletého pritom trvajú od 15. mesiaca jeho života, teda už viac ako 7 rokov.

23. Otec však zdravotný stav maloletého napriek množstvu lekárskeho správ neustále spochybňuje. Sama MUDr. E. C. (neskôr po vydaji A.), ktorá bola do leta 2019 pediatričkou maloletého, už v roku 2015 vo svojej lekárskej správe zo dňa 11.12.2015 uvádza : „Po vyšetreniach realizovaných v období september - december 2015 usudzujem, že okrem objektívnych zdravotných ťažkostí (návrtné horúčky, opakujúce sa kŕčové stavy pri horúčke, bolesti brucha spojené s vracaním, hnačkami...) prechádza dieťa

mimoriadne ťažkým obdobím (prebiehajúce rozvodové konanie rodičov), ktoré zvyrazňuje somatické ťažkosti. Chlapec je evidentne v strese, pri vyšetreniach slovne vyjadruje strach z otca, že ho vezme preč, zvyraznilo sa pomočovanie, v noci sa vyskytuje nočný des (krik, tras, pomočenie, plač), slovami i plačom vyjadruje strach z oddelenia od matky, je evidentné puto a naviazanosť na matku, zároveň vzhľadom na zdravotný stav je nevyhnutná nepretržitá prítomnosť matky ako zaškolenej osoby pre ošetrovanie a zvládnutie komplikácií spojených s ochoreniami a zároveň aj pre zabezpečenie psychického komfortu pre dieťa. Výrazne odporúčam eliminovať stresové faktory v prostredí dieťaťa, príp. preverenie sociálneho prostredia a vzťahov, považujem za vhodné neodlučovať dieťa od matky. Odlúčenie od matky môže zásadne negatívne vplývať na psychický stav dieťaťa a zhoršenie aj somatických prejavov. Zvážiť stretávanie s otcom.“ Rovnako tak v lekárskej správe MUDr. C. zo dňa 28.10.2015 sa hovorí : „Dieťa približne 2 x mesačne prekonáva ataky vysokých horúčok často prekračujúcich 40 stupňov celzia s intenzívnou potrebou antipyretickej a protikŕčovej liečby, kortikoidov a intenzívneho monitoringu. Zdravotný stav dieťaťa sa môže veľmi rýchlo skomplikovať kedykoľvek počas dňa či noci, pričom bez vhodne a včas podanej medikamentózne liečby kombinovanej s aplikáciou fyzikálnych metód znižovania horúčky hrozí riziko poškodenia zdravia, dokonca môže ísť až o život ohrozujúci stav. Matka dieťaťa je o spôsobe liečby a o poskytnutí prvej pomoci náležite poučená a vzhľadom na dĺžku trvania diagnózy už aj mimoriadne skúsená.“

24. Z poslednej lekárskej správy reumatológa MUDr. N. z 28.10.2019 jednoznačne vyplýva záver - citujem : „Recidivujúce febrility, afty, zvýšená chorobnosť (...) Vzhľadom na vysokú frekvenciu sa stotožňujem s dočasným odporúčaním IŠP (pozn. Individuálny študijný plán) do obdobia eventuálneho ústupu ťažkostí po tonzilektómii.“ Z lekárskeho správ MUDr. N. jednoznačne vyplýva, že maloletý G. má recidivujúce febrility (návratné vysoké horúčky), ktorých priebeh je však netypický, nakoľko G. nereaguje na podávanie kortikoidov - liečiva Prednison (tj. horúčka maloletému neustúpi).

25. Nakoniec i vyjadrenie ošetrojúceho pediatra MUDr. L. zo dňa 4.10.2019, ktoré vystavil na vyžiadanie/ odpovede na otázky UPSVaR Bratislava je jednoznačne popísaný zdravotný stav maloletého a tiež jednoznačné stanovisko k stále sa opakujúcim výmyslom otca, ktorými sa snaží dosiahnuť hospitalizáciu maloletého a odňatie od matky (klamstvami o zanedbávaní a dokonca týraní dieťaťa, ktoré podal na matku aj vo forme trestného oznámenia, ktoré bolo zamietnuté ako neopodstatnené). V predmetnej správe ošetrojúci pediater maloletého okrem iného uvádza : „ Dieťa podľa správ z dokumentácie od predošlých lekárov má recidivujúce ferbrilné stavy, opakované herpetické infekcie afty v DU. Trpí potravinovými alergiami, stav vyžaduje adekvátnu diétu so striktným vynechaním alergizujúcich potravín. Pri ataku febrilit je nutný kľudový režim, podávanie liekov, tekutinový režim. Ataky horúčok niekoľko dní trvajúcich, ktoré sa opakujú priemerne dva krát do mesiaca v kombinácii s potravinovými alergiami s nutnosťou diéty si vyžadujú osobitnú starostlivosť, pre ktorú matka žiadala individuálny študijný plán. Hospitalizovaný alebo liečený v súvislosti so zanedbávaním starostlivosti nebol. Dieťa pri návštevách v ambulancii bolo pekne a čisto oblečené, primerane počasiu. (...) Pri návštevách v našej ambulancii sme nespozorovali žiadne známky fyzického násillia. (...)“

26. Rovnako v lekárskej správe ošetrojúceho pediatra maloletého MUDr. L. zo dňa 18.2.2020 sa okrem iného uvádza : „Vzhľadom k uvedeným okolnostiam a častej chorobnosti na základe odporúčaní viacerých odborníkov bolo indikované individuálne vzdelávanie. Tento režim chlapcovi vyhovuje, čo potvrdzujú i nálezy z odborných vyšetrení v ostatnom čase. Trvá zvýšená chorobnosť a riziko ťažších infekcií. (...) Naďalej trvá odporúčanie tohto režimu vzdelávania odbornými lekármi. Na základe týchto podkladov neodporúča chlapca zaradiť do kolektívu, je vhodné ho zo zdravotného hľadiska ponechať v doterajšom režime naďalej.“ Všetky vyššie citované lekárske správy jasne preukazujú, že fyzické zdravie maloletého je neuspokojivé. Maloletý G. pritom v súčasnosti nenavštevuje väčšie detské kolektívy, kde imunitne poddimenzovaný G. bude okrem už tak extrémne vysokej chorobnosti vystavený aj vírusom a baktériám, typickým pre akýkoľvek väčší detský kolektív, ktorým škola rozhodne je. Zároveň je jasne a nad všetku pochybnosť preukázané, že zdravotný stav maloletého G. sa mení veľmi rýchlo - dieťa prechádza z plného zdravia do plnej choroby (tj. z bežnej telesnej teploty 36,5 na zdraviu a životu nebezpečnú teplotu 40 stupňov Celzia a viac) častokrát v priebehu jednej hodiny a hrozí mu nenávratné poškodenie zdravia, ba až života.

27. V súčasnej dobe s maloletým kvôli nepriaznivému zdravotnému stavu navštevuje viacerých odborných lekárov, predovšetkým však reumatológa, imunológa, neurológa, logopéda a kardiológa.

28. Okrem vyššie popísaného nepriaznivého fyzického zdravotného stavu maloletého boli psychologickými vyšetreniami zistené v psychickom zdravotnom stave maloletého známky posttraumatickej stresovej poruchy, pričom podľa vyjadrenia súdnej znalkyne PhDr. Mgr. Eleny Fortis túto Posttraumatickú stresovú poruchu maloletému spôsobil otec. V jeho aktuálnom psychickom stave bola diagnostikovaná emocionálna dekompenzácia s prežívaním strachu a úzkosti pri asociovaných stresujúcich spomienkach na otca. Aj z tohto pohľadu preto nie je možné, aby maloletý G. T. začal riadne chodiť do školy bez strachu z toho, že za ním do školy príde jeho otec, z ktorého má v súčasnej dobe až panický strach. Uvedené skutočnosti (strach z otca a jeho rodiny, absolútne odmietanie otca a celej jeho rodiny, atď.) vyplývajú nielen z viacerých lekárskejších správ, ale tiež zo znaleckého posudku PhDr. Kataríny Haidovej a zo znaleckých posudkov PhDr. Mgr. Eleny Fortis.

29. Maloletý G. dosiahol vo februári 2018 vek 6 rokov, teda školskú zrelosť. Základná škola H. T., XXX XX H. T. XXX, rozhodnutím zo dňa 25.4.2018 prijala maloletého do prvého ročníka základnej školy. Na základe odporúčania Centra pedagogického - psychologického poradenstva a prevencie v Malackách písomne požiadala riaditeľku ZŠ H. T. o odklad začiatku plnenia jeho školskej dochádzky. Na základe jeho nesúhlasu s odkladom povinnej školskej dochádzky bola nútená obrátiť sa na Okresný súd Senica s návrhom na rozhodnutie súdu pri nezhode rodičov, ktorým žiadala, aby súd udelil namiesto otca súhlas s odkladom začiatku povinnej školskej dochádzky maloletého G. o jeden školský rok, t.j. od 1.9.2019. Súd jej návrhu po dôkladnom a zdĺhavom dokazovaní (najmä na podnet otca) po viac ako piatich mesiacoch od podania návrhu rozhodol rozsudkom zo dňa 9.4.2019, sp. zn. 5P/63/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť až dňa 31.5.2019, a udelil za otca súhlas s odkladom povinnej školskej dochádzky maloletého o jeden školský rok. Súd mal preukázané z výpisu zo zdravotnej dokumentácie maloletého G. vypracovaného MUDr. E. A. dňa 8.3.2019, že maloletý v období od 31.12.2017 do 7.3.2019, t.j. za 14 mesiacov, absolvoval vyšetrenia resp. návštevy v ambulancii ošetrojúcej lekárnky a návštevy APS (Ambulantnej pohotovostnej služby) celkovo 30 krát!

30. Otec sa podaným návrhom domáhal, aby súd nahradil súhlas matky na plnenie povinnej školskej dochádzky dennou prezenčnou formou v Základnej škole D. G., N. XX, R. s tvrdením, že ide o spádovú školu dieťaťa a tým odôvodňuje právny nárok na vyhovie jeho návrhu. V skutočnosti ale žiadny zákon, vrátane školského zákona na ktorý sa otec odvoláva, nedefinuje právnu povinnosť plnenia povinnej školskej dochádzky v spádovej škole, naopak školský zákon definuje len právny nárok na plnenie povinnej školskej dochádzky v spádovej škole podľa trvalého bydliska dieťaťa a to pre prípady, aby bolo zabezpečené právo na vzdelávanie všetkým deťom ktoré neboli napr. z kapacitných dôvodov prijaté na vzdelávanie v škole, ktorú si sami vybrali. Na strane druhej otec sám v podanom návrhu potvrdzuje, že dieťa už viac ako 5 rokov žije v obci M. U. H., ktorá je od R. vzdialená cca 60 km, čo by v súčasnosti pri tak preexponovaných dopravných zápchach predstavovalo pre dieťa povinnosť vstávať ráno o 05.00 hod. aby sa bez meškania mohlo dostať na vyučovanie a to isté absolvovať po skončení vyučovania, nehovoriac už o tom, akému zdravotnému riziku by bolo dieťa s chronickými zdravotnými problémami vystavené pri dennej forme štúdia v škole, ktorú navštevuje cca 700-800 detí.

31. Navyše v zmysle judikatúry, napr. i podľa Rozsudku OS Bratislava II sp. zn. 28P/126/2013, citujem: „V časti návrhu v určení školy súd návrh zamietol. Každý z rodičov môže svoje dieťa samostatne zastupovať v bežných veciach, rovnako môže v bežných veciach samostatne spravovať majetok a aj rozhodovať o otázkach výchovy. Avšak v iných než bežných veciach je potrebné, aby sa rodičia dohodli. Preto treba rozlišovať, či sa nezhoda rodičov týka podstatnej veci súvisiacej s výkonom rodičovských práv a povinností alebo nepodstatnej veci. O podstatnú vec ide vždy v prípadoch uvedených v § 35. Tento výpočet je len demonštratívny, súd môže ako podstatnú vec posúdiť aj inú otázku, ktorá nie je v tomto paragrafe uvedená. Súd sa nestotožnil s názorom otca, že ide o otázku prípravy na budúce povolanie, nakoľko úlohou základnej školy je poskytnutie základného vzdelania a výchovy, základná škola nepripravuje žiakov na budúce povolanie, i keď nie je vylúčené, že sú žiaci, ktorí ďalej v štúdiu nepokračujú a nastúpia do pracovného pomeru. I keď zákon nedefinuje pojem „bežná vec“ a „podstatná vec“, vzhľadom k tomu, že návšteva základnej školy je povinná a vyplýva z tzv. Školského zákona (nejde o voľbu rodiča), súd sa priklonil v súlade s právnou praxou k názoru, že nejde o podstatnú vec v zmysle § 35 zákona o rodine.“ Rovnako tak i podľa rozsudku OS Trnava sp. zn. 10P/63/2015, ktorý prioritizuje podmienku skúmania názoru dieťaťa na školu, sa uvádza : „Na odvolanie otca proti tomuto rozsudku Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením sp. zn. 9CoP/21/2016 zo dňa 18.8.2016 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že pri rozhodovaní

o veciach, ktoré sa týkajú maloletého dieťaťa, treba vziať do úvahy aj jeho názor, ktorý má dieťa právo slobodne vyjadrovať. Zdôraznil, že zisťovanie názoru maloletého je obligatórnym postupom súdu, pričom vyjadrenie názoru dieťaťa nie je podmienené vekovou hranicou ani rozumovou vyspelosťou, ale schopnosťou ho vyjadriť, a to primárne samostatne. V prejednávanej veci súd prvej inštancie opomenul v zmysle Zákona o rodine a procesného predpisu upravujúceho postup súdu v konaní zabezpečiť názor maloletého, ktorý treba zistiť a rešpektovať, čím sa posilní postavenie dieťaťa v živote vo vzťahu k rodičom, okoliu a spoločnosti. Ďalej v zmysle rovnakého rozsudku: „Výsledkom nehody rodičov je i prebiehajúce konanie o zmenu navštevovania súčasnej základnej školy maloletým. Právo dieťaťa na to, aby bolo vypočuté v každom konaní, v ktorom sa rozhodne o jeho záležitostiach, mu poskytuje možnosť, aby v konaní prejavilo svoje stanovisko k otázkam, ktoré sa ho bezprostredne týkajú. Súd oboznámil maloletého s predmetom tohto konania a umožnil mu, aby sa k veci vyjadril v súlade s § 43 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého má maloleté dieťa právo vyjadriť svoj názor samostatne a slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.“

32. Čo sa týka samotného plnenia povinnej školskej dochádzky, tú maloletý G. plní v ZŠ V. V.. Ide pritom o základnú školu, ktorá sa prioritne po všetkých stránkach (materiálnych, technických, elearningových, konzultačných atď.) venuje rozvoju a podpore individuálneho vzdelávania, ktoré má v Českej republike už dlhú tradíciu a tiež tomuto spôsobu vzdelávania prispôsobenú legislatívu. Z toho dôvodu sú tisícky slovenských detí prihlásené na štúdium na českých základných školách. Podľa platnej legislatívy má každý občan Európskej únie právo navštevovať školu v ktorejkoľvek krajine EÚ za rovnakých podmienok ako jej štátni príslušníci. Žiaci/študenti majú právo byť zaradení do triedy vo svojej vekovej skupine na rovnakom stupni vzdelávania ako v krajine pôvodu, bez ohľadu na stupeň znalosti jazyka. Nie je pravdou, že otec nemá vedomosť o tom, kde a akým spôsobom plní maloletý povinnú školskú dochádzku. Všetky tieto skutočnosti sú mu známe, čo nakoniec i sám otec potvrdil vo viacerých svojich vyjadreniach. V neprospech tvrdení otca popísaných v jeho odvolaní (napr. o neudelení súhlasu matke na prestup do inej základnej školy ako i o nesúhlase s individuálnym vzdelávaním G.) hovoria i viaceré judikáty.

33. Požiadavka otca, aby maloletý navštevoval dennú formu štúdia na Základnej škole D. G. v R. je teda v absolútnom rozpore so záujmom dieťaťa. V prípade tzv. „kmeňových škôl“, ktoré zastrešujú žiakov s individuálnou formou štúdia, ide totiž bežne o situáciu, kedy je bydlisko žiaka a jeho kmeňová škola vzdialená od seba aj stovky kilometrov, preto výhrady otca sú v tomto kontexte úplne bezpredmetné. G. do Českej republiky denne necestuje (len 2 x ročne), naopak navštevuje komunitnú školu - skupinu ďalších individuálne vzdelávaných detí, tzv. dom školákov. Táto komunita slovenský dom školákov (ktorí majú podobne ako G. svoju kmeňovú školu v Českej republike) využíva pri svojej práci s deťmi všetky najmodernejšie pedagogické prístupy. Materinským i komunikačným jazykom maloletého G. vždy bola a bude slovenčina a rovnako tak všetky výstupy a práce do školy odovzdáva v materinskom jazyku.

34. V prvom ročníku, ktorý maloletý absolvoval formou individuálneho vzdelávania (DV), dosiahol G. vynikajúce výsledky a prosperoval s vyznamenaním, o čom svedčí i jeho hodnotenie a študijné výsledky. Zo všetkých uvedených skutočností a predložených dôkazov jednoznačne vyplýva, že G. zdravotný stav (fyzický ani psychický) mu v súčasnosti nedovoľuje absolvovať povinnú školskú dochádzku dennou formou štúdia, keďže kvôli nepriaznivému zdravotnému stavu by neustále vymeškával vyučovanie, nehovoriac o strese, ktorý by maloletému spôsobilo jednak časté vymeškávanie zo školy z dôvodu častej chorobnosti a jednak strach z toho, že do školy za ním môže prísť otec. Ujma, ktorá by mohla maloletému takýmto rozhodnutím pri súčasnom strachu zo stretnutia s otcom vzniknúť, môže mať nezvratné následky, či dokonca viesť v krajnom prípade extrémneho stresu vedúceho k možnému srdcovému infarktu, až k smrti. Uvedené považuje za dostatočne dôvodné a jednoznačne preukazujúce hroziace mimoriadne nebezpečenstvo. Na základe všetkých uvedených skutočností a dôkazov, ktoré jednoznačne preukazujú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, si dovoľuje navrhnúť Krajskému súdu v Trnave, aby Uznesenie Okresného súdu Senica, č. k. 3P/32/2020 zo dňa 29.7.2020, ktorým zamietol návrh otca, potvrdil ako vecne správne.

35. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka sa vyjadril otec. Uviedol, že nesúhlasí so stanoviskom kolízneho opatrovníka, že ide o závažný zásah do práv rodiča matky, lebo otec svojím návrhom žiadal, aby súd postupoval podľa zákonného predpokladu vychádzajúceho zo školského zákona vo veci plnenia povinnej školskej dochádzky maloletým. Podľa MŠVV SR, Informácia pre zriaďovateľov škôl je nehoda pri výbere školy (t. č. aj pri určení individuálneho vzdelávania) podstatnou vecou, keďže plnenie školskej

dochádzky je zo zákona povinné. Informácia je v záujme zosúladenia právneho postupu riaditeľov škôl pri konaní v týchto otázkach. Obdobný prípad bol riešený súdnou praxou, napríklad: Okresný súd Bratislava I uznesením č. k. 3P 101/2017 - 1338 zo dňa 11. 05. 2018 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým nahradil súhlas otca k zápisu (prihláseniu) maloletého na plnenie povinnej školskej dochádzky na Základnej škole C. Č. :XX, XXX XX R. (ďalej len "spádová škola"). Na základe odvolania otca Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 11CoP 257/2018 - 1481 zo dňa 19.07.2018 toto rozhodnutie potvrdil.

36. Keďže v preskúmvanej veci je nesporné, že rodičia sa na základnej škole, na ktorej bude maloletý plniť povinnú školskú dochádzku nedohodli, a každý z rodičov preferuje inú základnú školu, sú dané podmienky pre postup podľa ustanovenia § 35 Zákona o rodine, pretože vzdelávanie dieťaťa a jeho plnenie si povinnej školskej dochádzky (návšteva základnej školy) je vecou podstatnou.

37. Prijatie dieťaťa na výučbu do spádovej školy je automatické, nerobia sa žiadne prijímacie skúšky, pohovory, žiadne testovanie. Potvrdenie, že Základná škola P. G., N. XX, R. je spádovou (kmeňovou, rajónnou) školou, otec priložil k návrhu. Spádová škola, je štátna škola, ktorej zriaďovateľom je R. - Mestská časť R. II (A.).

38. Na rozdiel od tohto konania matka žiada svojim návrhom nahraď súhlas otca s individuálnym vzdelávaním maloletého vedené v konaní pred OS Senica č. k. 11P/18/2020 (t. č. na KS v Trnave pod č. k. 11CoP/51/2020). Individuálna forma vzdelávania maloletého dieťaťa musí byť v zmysle platného zákona odôvodnená, keďže ide o formu prípravy na budúce povolanie. Práve rozhodnutie o plnení školskej dochádzky individuálnou formou vzdelávania bez súhlasu druhého rodiča by si vyžiadalo dokazovanie presahujúce možnosti konania o neodkladnom opatrení. Odkazy matky na rozhodnutia, ktoré uvádza vo svojich podaniach v konaní 11P/18/2020 nie sú v tejto veci aktuálne, keďže vychádzajú z konaní, kde bol druhý rodič nečinný.

39. Ustanovenie § 35 Zákona o rodine obsahuje exemplifikatívny výpočet tzv. podstatných vecí súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, a teda posúdenie, či ide o podstatnú vec súvisiacu s výkonom rodičovských práv a povinností, závisí naďalej od súdu. Uvedený exemplifikatívny výpočet však aspoň sčasti objasňuje charakter podstatných vecí práve prostredníctvom uvedených príkladov. Zákon rozlišuje medzi tzv. bežnými vecami súvisiacimi s výkonom rodičovských práv a povinností a podstatnými vecami. Práve z uvedeného § 35 Zákona o rodine vyplýva, že pri podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností sú rodičia povinní sa dohodnúť. Dohoda by sa v normálne fungujúcom vzťahu medzi rodičmi mala dosiahnuť vo všetkých veciach, nielen v tých, ktoré majú charakter podstatných vecí, avšak pri bežných, každodenných veciach dohodu rodičov zákon nevyžaduje a každý z rodičov, bez ohľadu na existenciu či neexistenciu dohody s druhým rodičom, môže vykonávať v bežných veciach rodičovské práva a povinnosti sám. Dohoda rodičov o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, ku ktorej rodičia nemôžu dospieť, však v zmysle tohto ustanovenia môže byť nahradená autoritatívnym rozhodnutím súdu.

40. Ktorýkoľvek z rodičov, ktorý je spôsobilý k právnym úkonom v plnom rozsahu a nebol zbavený rodičovských práv, môže zastupovať svoje dieťa. Neznamená to, že by vo všetkých prípadoch postačovalo, aby dieťa zastupoval jeden z rodičov, bez toho, aby bol druhý rodič dopytovaný na jeho názor na dotknutú záležitosť. V prípadoch, keď jeden z rodičov zastupuje dieťa v bežných veciach, nie je nutné vyjadrenie druhého rodiča, Ak ide o podstatnú vec, je treba urobiť dopyt u druhého rodiča, či s prejavom zastupujúceho rodiča súhlasí.

41. Otec vo svojom návrhu žiada, aby súd vychádzal a postupoval podľa zákona pri nariadení NO, pričom zákonné predpoklady sú - dosiahnutie veku maloletého a dosiahnutie školskej zrelosti, ktorých preskúmanie (vychádzajúc z listinných dôkazov) je dostatočné na nariadenie postupu podľa zákona.

42. Tým je daná právomoc súdu v zmysle zákona o rodine nariadiť povinnosť matke, ktorej je dieťa zverené do osobnej starostlivosti, zabezpečiť plnenie školskej dochádzky maloletého G. ako to zákon predpokladá vo všetkých prípadoch, keď nie je iná dohoda rodičov alebo iné rozhodnutie súdu o plnení školskej dochádzky inou (napr. individuálnou) formou, o čom nebolo rozhodnuté.

43. Otec aj bez povinnosti uloženej súdom podal návrh vo veci samej - týkajúci sa výberu školy, ktorú bude maloletý G. navštevovať, avšak bez obmedzenia platnosti štúdia pre školský rok 2020/2021 ako je žiadané v neodkladnom opatrení. Preto je neodkladné opatrenie dôvodné aj v tomto čase a právne prípustné, lebo je prostriedkom zabezpečenia práva maloletého G. rovnocenne absolvovať vyučovanie v slovenskej (spádovej) škole ako to zákon predpokladá a vyžaduje.

44. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP v spojení s § 367 ods. 2), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého nie je dôvodné.

45. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i jednotlivé argumenty otca maloletého predstreté ním v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia opodstatnene.

46. Podľa § 325 ods. 1, 2 písm. d) CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

47. Neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

48. Jedným zo základných predpokladov, je osvedčiť právo, alebo nárok, ktoré by bolo obsahom konkrétneho právneho vzťahu medzi účastníkmi, t.j. navrhovateľ neodkladného opatrenia musel v prejednávanej veci osvedčiť, že existuje naliehavá potreba bezodkladne upraviť vzájomné vzťahy medzi účastníkmi konania práve ním navrhovaným spôsobom.

49. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych vzťahov. Právne pomery a ich relevanciu posudzuje súd vždy v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Potreba ich úpravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia.

50. Podľa ustanovenia § 35 zákona č. 36/2005 Z. z. Zákon o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vystaňovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

51. Zákon teda rozlišuje medzi tzv. bežnými vecami súvisiacimi s výkonom rodičovských práv a povinností a podstatnými vecami. Práve z uvedeného § 35 vyplýva, že pri podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností sú rodičia povinní sa dohodnúť. Podstatným rozhodnutím vo veci mal. dieťaťa treba rozumieť také rozhodnutie rodiča, ktoré svojim obsahom a dôsledkami výrazne zasahuje do výkonu rodičovských práv a povinností druhého rodiča a súčasne má výrazný vplyv na záujem samotného dieťaťa.

52. Otec návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že v školskom roku 2018/2019 mal maloletý odklad v rámci zápisu do ZŠ v H. T., odklad bol schválený súdom a v školskom roku 2019/2020 bol maloletý prihlásený do ZŠ v N. O.. V žiadnej zo škôl nezačal dochádzku riadnou dennou formou. Podľa jeho názoru právo dieťaťa na vzdelanie spôsobom akým žiada otec je v jeho najlepšom záujme, ktorý vyplýva priamo zo zákona. Žiada ochranu pre právo dieťaťa zúčastňovať sa na všeobecnej výuke v spádovej škole. Podľa jeho názoru jeho riešenie nie je ideálnym riešením pre maloletého z hľadiska dochádzania pre vzdialenosť R. - M. U. H., určite je lepším riešením, ako ponechať vzdelávanie na svojvôľu matky, s nepreskúmaným vzdelávacím garantom, resp. vzdelávanie zabezpečovať v českej škole vzdialenej viac ako 3 hodiny cesty autom od bydliska, v českom jazyku, čo je pre žiaka 2. ročníka

základnej školy s materinským jazykom slovenským, žijúceho trvale v SR, ktorý má národnosť slovenskú, nielen nepochopiteľné, ale v rozpore s jeho záujmami. Faktická situácia maloletého je, že t. č. maloletý G. nenavštevuje žiadne školské zariadenie.

53. Z obsahu spisu vyplýva, že mal. G. si povinnú školskú dochádzku plní v ZŠ V. V.. Podľa tvrdenia matky sem cestuje 2x ročne a navštevuje komunitnú školu - skupinu ďalších individuálne vzdelávaných detí. Materinských a komunikačným jazykom je slovenčina. Podľa správy praktického lekára pre deti a dorast z 18.2.2020 ošetrojúceho maloletého, maloletý G. je sledovaný vo viacerých odborných ambulanciách. Vzhľadom k sledovanosti maloletého vo viacerých odborných ambulanciách a častým chorobnostiam a na základe odporúčaní viacerých odborníkov bolo indikované individuálne vzdelávanie. Neodporúča chlapca zaradiť do kolektívu.

54. Podľa rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 5P/63/2018-261 zo dňa 9.apríla 2019 súd udelil namiesto otca súhlas s odkladom začiatku povinnej školskej dochádzky maloletého G. o jeden školský rok, teda k 1.9.2019.

55. V zásade je možné sa stotožniť s argumentom matky v tom, že školský zákon definuje právny nárok dieťaťa na plnenie povinnej školskej dochádzky v spádovej škole podľa trvalého bydliska, aby dieťa malo zabezpečené právo na vzdelávanie, ale zároveň dieťa môže absolvovať povinnú školskú dochádzku aj na inom mieste, pokiaľ to zodpovedá rodinnej situácii a medzi rodičmi panuje zhoda pokiaľ ide o otázku povinnej školskej dochádzky resp. je takáto nahradená rozhodnutím súdu o nahradení súhlasu druhého rodiča (zákonného zástupcu). Z obsahu podania navrhovateľa, ale aj vyjadrenia matky je zrejmé, že medzi nimi dohoda nie je možná, nevedia komunikovať ohľadom maloletého, každý si prezentuje svoje názory a tieto sa snaží presadiť. Je nespochybniteľným faktom, že záujem dieťaťa je prvoradý a tomu by mali zodpovedať aj postupy rodičov a to i pokiaľ ide o umiestnenie maloletého v danom školskom zariadení.

56. Rozhodnutie o tom, kde a za akých okolností bude maloleté dieťa navštevovať školské zariadenie je podstatnou vecou súvisiacou s výkonom rodičovských práv a povinností. Odvolací súd má však za to, že neexistuje naliehavá potreba uvedené riešiť neodkladným opatrením, nakoľko z obsahu spisu a vyjadrení rodičov, maloleté dieťa v súčasnosti navštevuje ZŠ V. V., aj keď individuálnou formou a z obsahu podaní vyplýva, že maloletý má zdravotné problémy, pre ktoré ošetrojúci lekár neodporúča chlapca zaradiť do kolektívu. Otec maloletého navrhol mal. G. zapísať do ZŠ D. G., N. XX, R., ktorá by mala byť spádovou školou maloletého podľa jeho trvalého bydliska. Poukázal tiež, na vyjadrenie MUDr. N., ktorá odporučila maloletému socializáciu v škole. Z vyjadrenia matky vyplýva, že dennodenná dochádzka do tejto školy by nebola vzhľadom na spôsob cestovania pre maloletého vhodná, nielen pre včasné vstávanie (uviedla o 5. hodine rannej), ale i vzhľadom na jeho zdravotný stav. Napokon i otec uznal, že dochádzanie do tejto školy nie je najvodnejšie z dôvodu cestovania maloletého. Podľa názoru odvolacieho súdu, je možné sa stotožniť s názorom súdu prvej inštancie a i kolíznym opatrovníkom, že v danom prípade nie je dostatok relevantných informácií na to, aby súd o tejto dôležitej veci rozhodoval neodkladným opatrením (s ohľadom na to, že tu nie je naliehavá potreba rozhodnúť) a to i zvlášť s ohľadom na zdravotný stav maloletého a súčasnú epidemiologickú situáciu. Otec uviedol, že vo veci samej podal návrh na nahradenie súhlasu matky so štúdiom maloletého na Základnej škole D. G., N. XX, R., kde po dôkladnom dokazovaní súd zhodnotí podľa najlepšieho záujmu maloletého formu štúdia maloletého.

57. V takto osvedčenej situácii, ktorú tvrdil a preukazoval samotný navrhovateľ neodkladného opatrenia bolo možné dospieť k záveru, že nepreukázal naliehavosť potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi práve ním navrhovaným spôsobom. Skúmanie práva, alebo nároku ktorý vyplýva z konkrétneho právneho vzťahu medzi účastníkmi sa vždy začína po podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Ak z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemožno zistiť dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností a ich osvedčenie navrhovateľom, návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné vyhovieť a súd prvej inštancie správne takýto návrh zamietol.

58. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu odvolací súd podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

59. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

60. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).